

Příloha k zápisu ze zasedání Akademického senátu Přírodovědecké fakulty dne 15. září 2016, k bodu 8.

Otázky Jana Kříže

Pro rozhodování jako univerzitní senátor bych rád znal přesná čísla, která jsou nezávislá na vizi/politickém přání předkladatele.

Kolik je výše dotace na doktorského studenta v českém studijním programu?

Jaká je bonifikace v rozpočtu v rámci různých parametrů za studenty v cizojazyčných studijních programech (takzvaní. samoplátci), tedy kolik fakulta za takové samoplátce získá navíc (v rozpisu) mimo přímo zaplaceného poplatku (který by měl být příjmem z doplňkové činnosti)?

Jaké jsou reálné mzdové náklady na zajištění oborových rad, případně další náklady organizujících fakult (ideálně v přepočtu na jednoho doktoranda)?

Jen při znalosti těchto údajů můžu postoupit k političtějším otázkám, které je podle mého při rozhodování na univerzitní a celospolečenské úrovni brát v potaz:

Chceme podporovat to, aby u nás studovalo více zahraničních studentů (v rámci tématu myšleno doktorandů)? Pokud ano, tak jak?

Je vhodné/žádoucí/etické, aby české veřejné rozpočty podporovaly (dotovaly) studium zahraničních studentů? Pokud ano, tak jakým způsobem?

Zde bych podotkl, že "dotování" cizojazyčných studentů se může odehrávat buď tak, že snížím poplatky pod reálné náklady, které jejich studium přináší (a fakulta ty náklady doplatí z příspěvku, který dostane na ostatní studenty v českých programech), nebo naopak tím, že je budu brát do českých programů, které ale v realitě jako české nejsou realizovány (stát tak vyplatí peníze přímo na studenta, který ale de facto studuje v cizím jazyce). Jediná cesta jak v současnosti nedotovat je mít poplatky ve výši nákladů a cizojazyčné studenty brát do takto nastavených programů.

Chápu, že v takovém případě se můžeme dostat do rozporu s odpovědí na to, že chceme podporovat, aby u nás studovalo více zahraničních studentů. A to je právě ta politická otázka - co je nejlepší udělat za současné situace.

Přitom souhlasím, že ideálním řešením by byla změna národní legislativy. V současnosti stát na jednu stranu má záměr platit pouze za studenty v češtině (v jakémsi podivném a podle mě zbytečném národním zápalu), na druhou stranu bonifikuje studenty "samoplátce" - u kterých uznává, že jsou znakem kvality a tedy v posledku vedou k vytvoření hodnotnějších výstupů (českých) univerzit.